

KRAV OM ÆGTEFÆLLEKAUTION

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Krav om ægtefællekaution, og hvad man skal være opmærksom på.

Ved aftaler om ændrede kreditfaciliteter bør krav om ægtefællekaution som udgangspunkt ikke imødekommes.

Det sker, at der ved aftaler om ændringer i kreditfaciliteterne, typisk udvidelse af kassekredit, stilles krav om ægtefællekaution.

Kravet til ægtefællekaution stilles ofte uden særlig hensyntagen til den konkrete økonomiske risiko ved bedriften, parrets privatforbrug mv. Beløbsafgivelsen på kautionforpligtelsen er sjældent afstemt i forhold til den kautionerende ægtefælles økonomiske formåen.

Det er vores opfattelse, at krav om ægtefællekaution, som klart udgangspunkt *ikke* skal imødekommes. Af hensyn til familiens muligheder for efter en krise at komme videre, kan det være af stor betydning, at ægtefællen ikke ved særlig aftale hæfter for virksomhedens gæld. I den forbindelse er det værd at bemærke, at der er væsentlig forskel på at holde ægtefællen ude af hæftelsen og skabe kreditorly. Således gælder der i ægteskabet særhæften og særråden, hvilket betyder, at ægtefællerne alene hæfter for egen gæld.

Imødekommes kravet om ægtefællekaution, er begge ægtefæller fremadrettet bundet økonomisk til bedriften, og dette er åbenlyst ikke hensigtsmæssigt for den kautionerende ægtefælle - hverken i relation til økonomisk risiko eller i tilfælde af en skilsmisse - men ej heller i forhold til familiens fremadrettede muligheder, såfremt bedriften på et tidspunkt må sælges med underskud. I de fleste tilfælde er hele eller den væsentligste del af familiens aktivmasse i øvrigt bundet til bedriften, og det er således kun ægtefællens fremtidige indtjening, som kreditor søger sikkerhed i.

Opmærksomheden henledes yderligere på, at der i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder er krav om, at et pengeinstitut ikke må indgå en kautionsaftale, såfremt

kautionsforpligtelsen står i misforhold til kautionistens/ægtefællens økonomiske formåen. Særligt krav om ægtefællekaution for meget store beløb burde rammes af denne bestemmelse.

Endvidere skal opmærksomheden henledes på, at Højesteret tidligere delvist har tilsidesat en kaution fra en landmands forældre som urimelig efter aftalelovens § 36, idet der ikke var taget hensyn til forældrenes økonomiske formåen. Se Højesterets afgørelse i JurMeddelelse 14-10.

Kun i særlige tilfælde hvor parret f.eks. har et meget stort privatforbrug eller hvor der er sket en overførsel af midler fra bedriften til privatsfæren el. lign., kan et krav om ægtefællekaution være relevant. Under alle omstændigheder bør hæftelsen afstemmes i forhold til ægtefællens økonomiske formåen.